

vundet sig et smukt Navn som Forfatterinde; hun fuldendte i 1912 sin afdøde Søsters, Lucie Hørløys, paabegyndte Roman *Metta Linde*, har siden udgivet et Skuespil, *Jørgen Bugge* og nu i Efteraaret en Roman, *Familien Hoff*.

Anna Koch-Schiølers Forhold til Dansk Kvindesamfund har hidtil været det interesserede, menige Medlems, men alle, der kender hende, føler sig forvisset om, at saavel hendes personlige Egen-skaber og Evner som hendes hele Livsopfattelse vil tilføre Kvindesagen nye Værdier og nye Impulser.

Den ny Redaktør har ønsket, at der maatte skabes et intimt Samarbejde mellem Redaktøren og Fællesstyrelsen, saaledes at disse to Faktorer indenfor Organisationen altid maa være i nøjeste Kontakt indbyrdes. Dette Ønske fandt stærk Genlyd hos et Flertal indenfor Fællesstyrelsen, og der blev paa Mødet d. 15. Decbr. nedsat et Redaktionsudvalg, der fremtidig har Ansvar for, at Bladet ledes efter de rette kvindesaglige, upartipolitiske Linier. Udvalget kom til at bestaa af følgende Fællesstyrelsesmedlemmer: Elisa Petersen, Elisa Ussing og undertegnede. Udvalget tilhører forskellige politiske Partier, medens Redaktøren selv staar udenfor Partierne. Denne Ordning vil forhaabentlig bedre end nogen anden sikre, at Kv. og Sf. holdes fri af de politiske Skær og skabe den nødvendige Tillid blandt Medlemmerne til Bladets nye Ledelse.

Julie Arenholt.

De store Maal og det lille Medlemsantal.

—o—

Betrakter man de Opgaver og Maal, som er Dansk Kvindesamfunds, saa bliver man først og fremmest slaaet af deres store *almene* Betydning og Rækkevidde.

Hvilken Kvinde overhovedet er ikke interesseret i, at „Kvinder fuldtud ligestilles med Mænd i Familie, Samfund og Stat“ eller i, „at Kvinders og Børns Kaar ad Lovgivningens Vej forbedres“?

Hver eneste Kvinde i Landet

har Brug for, at disse Maal naas, og hver og en vil have Fordel af deres Gennemførelse.

Nu og da kan man høre en enkelt Røst om, at D. K.s Maal i Virkeligheden er naaet, da Kvinderne fik den *politiske* Ligestilling med Mændene. Ja — gid det var saa vel!

Den Forandring, der skete ved, at vi fik samme politiske Indflydelse som andre Statsborgere, var jo kun, at vi fremtidig *med vore Stemmer* i langt højere Grad end før kan arbejde for og underbygge de mange Krav, som maa opfyldes, før vi i andre Henseender er ligestillede med Landets øvrige Borgere.

Og ligesom disse uanset de politiske Forhold har haft og selvfølgelig maa opretholde alle mulige Foreninger med saglige, faglige og sociale Maal — Afhold, Dyrebeskyttelse, Fred, Personlig Frihed, Naturfredning o. s. v. — lige saa selvfølgelig opretholdes D. K., indtil det har naaet sit almenrigtige og betydningsfulde Formaal, blot styrket og gjort indflydelsesrigere ved, at dets Medlemmer nu ikke mere er henvist til det ene: at ansøge og at bede, men fremtidig kan give Kravene den større Vægt, som ligger i, at de fremsættes af en Organisation af politisk myndige, stemmeberettigede Borgere.

Imidlertid er det indlysende, at Aktionsevnen hos en Organisation, der kun har ca. 9000 Medlemmer, og som hæmmes i mange Henseender ved en bl. a. deraf følgende økonomisk slet Situation, ikke kan staa i noget rimeligt Forhold til det Arbejde, der er at udrette for D. K.

Og i Virkeligheden er jo enhver Kvinde interesseret i at styrke D. K. ved at være Medlem, ved at give sit Bidrag, sin Stemme til det Arbejde, hvis Frugter vil komme *alle Kvinder til Gode*.

Det ligger derfor saa lige for at optage et Arbejde for, at D. K.s Medlemsantal forøges, og forøges *snarest og stærkt*, hvilket for D. K. er ensbetydende med Opnaaelse af større Indflydelse, større Virkeevne, rigere Vækst.

Og det maa staa klart for enhver, at vel har D. K. i de forløbne ca. 50 Aar af sin Eksistens udrettet meget for Kvinderne, — men overordentlig meget staar tilbage.

Og har vi Tid til at være 50 Aar til om at naa det resterende?

— — —

Den Opgave at skaffe D. K. nye Medlemmer har Forretningsudvalget nu taget op, og de nærmere Planer herom vil blive forelagt paa det kommende Formandsmøde og vil eventuelt blive omtalt i en følgende Artikkel her i Bladet.

Men allerede nu kan det siges, at selv de herligste Planer ikke vil føre til Maalet, hvis ikke D. K.s enkelte Medlemmer vil træde hjælpende til og søge at hverve nye Medlemmer, udbrede Kendskab til D. K. og dets Virksomhed og derved bidrage til at fæstne og udvide D. K.s Styrke og Anseelse.

Hvis f. Eks. *hvert Medlem vilde skaffe blot eet nyt Medlem*, saa vilde vi allerede være naaet et godt Skridt henimod at give D. K. den Magt — det Medlemsantal — som det *behøver* for at kunne udføre sit Arbejde og for at kunne optræde med fornøden Vægt i de Øjeblikke, da vore Sager virkelig kommer frem paa Dagsordenen i det offentlige Liv.

Anna Westergaard.

Dansk Kvindesamfund og Sønderjyderne.

—o—

Ord er så fattige, når vi danske kvinder vil udtrykke den store dybe glæde, vi føler ved tanken om, at den tid er nær, da ikke længere ubarmhjærtige grænsepæle skiller os fra vore kære, trofaste søstre i Sønderjylland, men vi skal få lov til frit at udskifte tanker, dele vort åndelige liv med dem, og modtage og give åndelig påvirkning. Dansk kvindesamfund trænger særlig til, at de sønderjyske kvinder skal kende det arbejde, Dansk kvindesamfund har udført i 40 å 50 år for at dygtiggøre Kvinden til den fuldmyndige borgers ansvar og arbejde. Nu hilser vi snart de sønderjyske kvinder velkommen i de fuldmyndige borgers rækker, og vi føler, at ingen med større ret går ind i de rækker end netop de sønderjyske modne og målmedvidende kvinder.

Og vi ønsker, at både sønderjyske kvinder og mænd skal kende Dansk kvindesamfunds arbejde gennem årene.